

Trăirile... nu pot fi refăcute...

Liuba Sârbu

Se scurge timpul, zilele, sunt surde.
Zadarnic le tot ceri să zăbovească.
Nepristan, firele de păr o să albească.
Regretele, la o adică, par absurde.

Și totuși, se încumetă s-apară,
După o vară, două sau mai multe.
Când împânzit de pletele cărunte
Regreți, c-a mai venit încă o seară.

Te-așezi încătușat pe prispa vieții.
Străbați potecile pe care-ai hoinărit,
Și sufocat de anii ce te-au năvălit
Rogi Domnul, să îți apere puietii.

Te cauți printre clipele trecute.
Vezi pași pe care i-ai făcut mai șchiop
Și-ți pare rău, c-ai fost așa miop...
Trăirile... nu pot fi refăcute...

Versuri: © Liuba Sarbu, Mai 17/2015